

SPOMIN IN PONOS

ZGODBA NAŠEGA SODELOVANJA

Slovenska skupnost v Argentini je v času osamosvojitvenega postopka v Sloveniji prevzela nalogo, da predstavi argentinskemu narodu in oblasti slovensko stvarnost. Vodstvo tega dela je prevzelo krovno društvo Zedinjena Slovenija. Cilj je bil doseči, da Republika Argentina čim prej prizna slovensko državo, ter pripraviti ugodne pogoje za prihodnje odnose med državama na državni, kulturni in gospodarski ravni.

Ker tedaj še ni bilo diplomatskega predstavništva RS v Argentini, je Zedinjena Slovenija prevzela s svojim delom to področje do imenovanja g. Božidarja Finka kot posebnega pooblaščenca zunanjega ministrstva RS.

V času, ko je bil ogrožen obstoj Slovenije, so se Slovenci v Argentini iz vseh vselitvenih valov poenotili in prispevali po svojih zvezah in zmožnostih za vzpostavitev potrebnih stikov z oblastmi, občili in vplivnimi argentinskimi osebnostmi.

Na podlagi teh prvih stikov je zmožla Zedinjena Slovenija pričeti z akcijo, ki se je šest mesecev kasneje uspešno zaključila, ko je Argentina priznala Slovenijo kot suvereno državo.

Že decembra 1990 je Zedinjena Slovenija (ZS) sprožila in organizirala akcijo za zbiranje podpisov v podporo plebiscitu o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Do maja je potem poseben odbor za stike s argentinsko javnostjo odposlal čez 350 pisem argentinskim osebnostim, da jih seznanijo s slovensko stvarnostjo.

28. junija 1991 je slovenska skupnost izvedla protestno manifestacijo pred jugoslovanskim veleposlaništvom v Buenos Airesu, skupaj s Hrvati. Televizija TV 13 jo je neposredno prenašala in tako seznanila širšo argentinsko javnost.

Za 30. junija je bila pripravljena mogočna manifestacija. Dan pred njo je slovenska mladina navdušeno delila letake o neodvisni Sloveniji v centru Buenos Airesa. Vseslovenska manifestacija (čez 3000 ljudi, veliko v narodnih nošah) je potekala na trgu San Martín, na katerem so se izrekle zahteve po umiku jugoslovanske vojske s slovenskega ozemlja ter pobuda o priznanju Republike Slovenije. Veliko število argentinskih prijateljev ter člani raznih narodnih skupnosti (Irci, Madžari, Poljaki, Ukrajinci, Slovaki, Hrvati i.dr.) so se odzvali povabilu in dali Slovincem moralno oporo. Nato je bil sprevod po cesti Florida in sv. maša v polni buenosaireski stolnici. Isti dan je Bariločah, v „Paseo de las Colectividades“ potekala manifestacija tamkajšnjih Slovencev. 6. julija pa je bila manifestacija Slovencev v mestu Mendoza, ki je tudi imela dober odmev v medijih. Tudi v Miramaru so uprizorili javen nastop.

Med julijem in avgustom so potekali stiki z vladnimi osebnostmi. Stiki so se vzpostavljali na vseh ravneh. V vladni palači, na zunanjem ministrstvu in v parlamentu so bili seznanjeni s slovensko problematiko, dobili ustrezno dokumentacijo, da bi Argentina priznala slovensko državo. Poslanih je bilo nad 500 pisem argentinskim političnim voditeljem, začeti s predsednikom Menemom. Izdana in razposlana je bila brošura z utemeljitvami in argumenti za samostojno Slovenijo.

V posebni medijski akciji se je izkoristila vsaka priložnost, da se argentinsko javnost seznanijo s slovenskim primerom. Velikodušno je sodelovala skupina mladih ki je hodila na intervjuje v časopisih, na radijske oddaje in na televizijo, tako v Buenos Airesu kakor v drugih mestih Argentine. Dosegli smo podporo, izjave in priznanja številnih političnih in kulturnih osebnosti.

10. julija je slovenska mladina v narodnih nošah razdelila 10.000 brošur pred parlamentom v Buenos Airesu. Tisto uro je parlamentarna komisija obravnavala položaj v Sloveniji.

Končno je 16. januarja 1992 v opoldanskih urah Argentina priznala Republiko Slovenijo kot samostojno in suvereno državo. Argentina je bila prva na južnoameriškem kontinentu, ki je to storila. Spomin nas navdaja s ponosom in hvaležnostjo vsem, ki so pomagali za doseg zastavljenega cilja.

Prireditve ob dnevu državnosti

Ob 20-letnici samostojnosti Slovenije in dnevu državnosti po vsej državi že nekaj časa potekajo najrazličnejše prireditve in slovesnosti. Vrhunec praznovanja pa je potekal v petek, 24. junija, ko je bila na Kongresnem trgu osrednja državna slovesnost, še pred tem pa slavnostna seja državnega zbora. V ljubljanski stolnici pa je dekan kardinalskega zbora in nekdanji državni tajnik kardinal Angelo Sodano ob 18. uri daroval mašo za domovino. Somaševali so apostolski nuncij Juliusz Janusz in ljubljanski nadškof metropolit Anton Stres ter drugi slovenski škofje.

Govornik na osrednji državni slovesnosti je bil predsednik republike Danilo Türk, udeležili pa so se tudi predsedniki vseh štirih sosednjih držav - Avstrije, Hrvaške, Italije in Madžarske. Njihov obisk po Türkovih besedah simbolizira spoštovanje, ki ga Slovenija uživa v neposrednem sosedstvu in v svetu. Goste je po kosilu na ljubljanskem gradu med drugim popeljal po starem mestnem jedru slovenske prestolnice.

Program slovesnosti na Kongresnem trgu se je začel ob 20. uri s prenosom slavnostne seje državnega zbora na velikih ekranih. Sledil je prikaz posebnih postrojev Garde Slovenske vojske, ob 21. uri pa so prišli zastavonoše

Slovenske vojske, Slovenske policije ter veteranskih in domoljubnih društev. Pridružila se je tudi častna enota, sestavljena iz Policijskega orkestra in Garde Slovenske vojske.

Himni in pregledu častne enote je sledil slavnostni govor, zatem pa je na vrsto prišel umetniški del slovesnosti, na katerem so med drugim nastopili Slovenski oktet, Siddharta in Carmina Slovenica. Proslava se je končala s kratkim ognjem z ljubljanskega gradu in topovskimi salvami.

Že popoldne so s slovesno sejo glavnega odbora obletnice in dan državnosti obeležili tudi v Združenju za vrednote slovenske osamosvojitve. Na seji je spregovoril predsednik združenja Ivan Oman ter člani predsedstva in vidna imena slovenske osamosvojitve Janez Janša, Dimitrij Rupel, Lojze Peterle, Igor Bavčar in Tone Krkovič.

Med nami v Buenos Airesu pa je bila osrednja slovesnost na samo soboto 25. junija zvečer. Začela se je z mašo, počastitvijo pred spomenikom in se končala s slavnostno akademijo v dvorani Slovenske hiše. Prireditve je organiziralo krovno društvo Zedinjena Slovenija. O njej bomo obširno poročali v prihodnji številki.

Ni spremembe v vladi

Prav v soboto 25. junija se je iztekel rok, do katerega je Zares od največje koalicijske stranke SD pričakovala predloge za temeljito rekonstrukcijo vlade, v nasprotnem primeru pa napovedala odhod iz koalicije.

Ker SD in premier Borut Pahor rekonstrukcije nista predlagala, so v ponedeljek odstopne izjave podale vse tri ministrice Zares, stranka bo stopila v opozicijo.

„Vsi so pač sprejeli tako stanje, kot je. To pomeni, da poti nazaj ni in da je Zares od ponedeljka dalje zunaj te koalicije in te vlade“, je pojasnil vodja poslanske skupine Zares Franco Juri. V vladi so bile doslej ministrice za javno upravo Irma Pavlinič Krebs, ministrice za gospodarstvo Darja Radič ter ministrice za kulturo Majda Širca. Funkcije bodo verjetno opravljale še do imenovanja njihovih naslednikov.

V močno okrnjeni koaliciji, ki jo je pred nekaj meseci že zapustil DeSUS, bosta tako ostali le še največja koalicijska stranka SD in najmanjša LDS, ki se tudi zavzema za rekonstrukcijo vlade. Predsednika obeh strank, Borut Pahor in Katarina Kresal, sta o na-

daljnem delu vlade in njeni rekonstrukciji razpravljala že v ponedeljek. Številna ugotovanja o zamenjavi ministrov po odhodu Zares v opozicijo pa so zaenkrat še v zraku.

Prav tako se odpira vprašanje sposobnosti dela manjšinske koalicije in vlade. Pahor namreč ne namerava odstopiti, manjšinsko koalicijo želi konsolidirati in vztrajati do konca mandata ali pa do predčasnih volitev, pri čemer ga njegova stranka podpira. Svojo zaupnico bo morda vezal na rebalans proračuna, vendar bi v tem primeru verjetno ostal brez podpore Zares. Vezave zaupnice na rebalans ne odobrava niti LDS.

LDS je premierju Pahorju predlagala oblikovanje nove vlade levega trojčka. Drugače kot Zares v LDS niso postavljali ultimativ, morda zato, da bi si lahko pustili odprto možnost ostati v vladi.

Izjave vodilnih politikov LDS kažejo, da bo stranka ostala v vladi, čeprav bo o tem formalno odločal svet liberalne demokracije ta teden. Predsednik vlade Borut Pahor je zavrnil zahteve obeh liberalnih strank, ki

sta v diplomatskem jeziku zahtevali tudi njegov odhod. Ne samo, da ju premier ni uslišal, dejal je celo, da se z menjavami ministrov ne bo ukvarjal, ker ima pomembnejše delo.

Do nove vlade po besedah predsednice LDS Katarine Kresal očitno ne bo mogoče priti, ker ni soglasja. Naslednji najbolj logičen korak je, da „si bomo prizadevali, da skozi nadzorovan in umirjen proces pridemo do predčasnih volitev“, je po ponedeljkovim sestanku s premierjem Borutom Pahorjem povedala Kresalova.

Kot je pojasnila predsednica LDS, je pred sprejetjem vrsta predpisov, ki so bistveni za življenje ljudi in delovanje države. Po Kresalovih besedah računajo, da bodo te ukrepe sprejeli v drugi polovici leta, po njihovem sprejemu „pa bomo lahko začeli s postopki, ki bi nas pripeljali do predčasnih volitev“.

Stranke niso presenečene nad napovedjo Kresalove, da do nove vlade ne bo moč priti in da so zato smiselne predčasne volitve, takšno napoved pa pozdravljajo in jo označujejo kot edino pravo rešitev.

Referendum o družini?

Civilna iniciativa za družino in pravice otrok je v državni zbor vložila nekaj manj kot 32.200 podpisov za razpis referenduma o družinskem zakoniku. Zbrala jih je v manj kot štirih dneh po sprejetju dokumenta. Pričakuje, da bo predsednik parlamenta Pavel Gantar rok za začetek zbiranja 40 tisoč podpisov določil okoli prvega septembra.

Ta korak je toliko bolj pomemben, ker Državni svetniki niso ustavili družinskega zakonika. V četrtek 23. so zavrnilo pobudo za veto na zakonik s 17 glasovi za in 17 glasovi proti. Zelo verjetno nas torej čaka še en referendum,

saj je civilna iniciativa za družino in pravice otrok ta teden že vložila podpise za začetek postopkov. Pred tem bi dokument lahko romal tudi v roke ustavnih sodnikov. Nanje naj bi se vlada obrnila, da bi preprečila glasovanje ljudstva.

Za začetek postopka za razpis referenduma bi bilo dovolj že 2.500 podpisov. A civilna iniciativa za družino in pravice otrok jih je vložila bistveno več. „Predstavniki civilne iniciative smo v državni zbor vložili 32.168 podpisov državljanov, ki zahtevajo referendum o družinskem zakoniku,“ je povedal vodja iniciative Aleš Primc. Za tolikšno število podpisov so se odločili,

ker so želeli pokazati, da se nasprotovanje družinskemu zakoniku in s tem podpora pravici otroka do matere in očeta združujeta. „Veliko število oddanih podpisov kaže tudi na to, da družinski zakonik Slovenije ne razdružuje, ampak jo povezuje. Povezuje jo v nasprotovanju stališču, da otrok ne potrebuje mame in očeta,“ je prepričan.

„V civilni iniciativi za družino in pravice otrok nas preveva velik občutek hvaležnosti zaradi zbranih podpisov. Hkrati pa tudi velik občutek odgovornosti,“ je dejal Primc. Kot je dodal, želijo, da bi odgovornost čutili tudi poslanci.

Veliko število zbranih

podpisov so med drugim pozdravili tudi v Novi Sloveniji. Kot pravi predsednica stranke Ljudmila Novak, je to „dokaz, da je družinski zakonik v takšni obliki, kot ga je sprejel državni zbor, nesprejemljiv za veliko število državljanov“. Po njenem je koalicija prejela „jasen signal, da je za Slovence družina velika vrednota, ki mora ostati nedotakljiva. Podpisi so tudi opomin vladi, da ne bo več rinila z glavo skozi zid in izigravala volje ljudi“.

V iniciativi pričakujejo, da se bodo ljudje na morebitnem referendumu odločili v korist otroka oziroma za to, da otrok potrebuje tako mamo kot očeta.

VTISI IZ SLOVENIJE

Dobrodošli doma

(Od našega dopisnika)

Ko bodo prišle te vrstice pred vaše oči, bo (skoraj) že potekla celodnevna prireditev s tem naslovom, ki jo je po Ljubljani organiziral Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ob dvajsetletnici slovenske države.

Nimam namena ne filozofirati ne pikolovsko obračati besede, a naslov prireditve me je spomnil na čas, ko sem se vrnil s prvega obiska v Slovenijo. Ker nas je takrat potovalo več mladih, smo se po mladinski maši na sestanku pogovarjali o svojih vtisih. Takrat sem izjavil, da je bilo v Sloveniji vse lepo in prav, a ko sem se vračal, sem vedel, da prihajam „domov“.

Kje smo mi doma? se je spraševal pesnik. Kaže, da je težko odgovoriti. Vsak človek je drugačen, drugače razmišlja, drugače čuti. V Severni Ameriki so si že dolgo od tega začeli pomagati z izrazom „stari kraj“; dr. Marko Kremžar je pojem 'doma' našel v „očetnjavi“, saj je težko dopovedati (še bolj pa sprejeti v zavest) nekemu, ki se je

rodil drugje, kot so se njegovi starši, da bi bil njegov dom-domovina tam daleč nekje, morda celo čez ocean ali dva.

Vendar naslov ni zgrešen. Da se človek počuti dobro sprejet „doma“, mora tako čutiti, hoteti in si prizadevati tudi tisti, ki sprejema. Ob preseljevanju „domov“ ali pa v Slovenijo - kakor je pač vsak čutil, - smo bili veseli sprejema sorodnikov, prijateljev, vaščanov, pogrešali pa smo naklonjenosti države, ki bi omogočala ali vsaj olajšala napore pri premagovanju prvih ovir pri vživljanju v novo (staro?) okolje.

S prireditvijo, ki jo je organiziral Urad, se odnos države do repatriacije ne bo opazil v praktičnih operativnih spremembah. Lepo pa je slišati, da si dobrodošel, ko prihajaš na obisk, ko iščeš korenine, - tiste stezice, ki so včasih bile. In hočeš-nočeš le začutiš, da si tudi (!) tu - doma.

GB

ZANIMIVI PODATKI

20 let Slovenije v številkah

Slovenija je leto, v katerem praznuje 20. obletnico samostojnosti, pričakala z 2.050.189 prebivalci, kar je za 50.244 več kot leta 1991. Življenjska doba se daljša, postajamo vse starejši - število stoletnikov se je v dvajsetih letih povečalo s 26 na 192. Dve tretjini prebivalcev je s svojim življenjem dokaj zadovoljnih.

Na Statističnem uradu RS so v publikaciji z naslovom Slovenija za 20. rojstni dan - slovenski statistiki, ki jo bodo predstavili danes, pripravili zanimiv statistični pregled dogajanja v državi v dvajsetih letih samostojnosti.

Kot ugotavljajo, se je število prebivalstva v državi povečevalo zaradi pozitivnih selitvenih tokov s tujino, delež tujcev v celotnem prebivalstvu je leta 1995 znašal 1,5 odstotka, leta 2010 pa štiri odstotke.

Med prebivalci je več žensk kot moških - na enega moškega pride 1,02 ženske. Naravni prirast, torej razlika med živorojenimi in umrlimi, ki je bila med leti 1997 in 2005 negativna, je po letu 2006 znova pozitivna.

Rodnost v samostojni Sloveniji, ki se je začela povečevati v začetku zadnjega desetletja, je vrh dosegla v letu 2008, ko se je rodilo 21.817 otrok. Povprečno se je od leta 1991 do leta 2009 rodilo 1,06 dečka na deklico.

Najpogostejša imena iz leta 1991 za dečke - Rok, Matej in Marko - so leta 2009 izpodrinili Luka, Nik in Žan, medtem ko so Majo, Anjo in Nino na lestvici najbolj priljubljenih imen zamenjale Lana, Eva in Sara.

Pričakovana življenjska doba ob rojstvu se je zvišala: moški, rojeni 1991, lahko pričakujejo 70 let življenja, tisti, ki so na svet privekali leta 2009, pa 76 let. Tudi pričakovana življenjska doba ob rojstvu za ženske se je v omenjenem obdobju zvišala s 77 na 82 let.

Slovenija postaja vse starejša. Od leta 2004 je število starejših (nad 65 let) večje od števila mladih (do 14 let). V dvajsetih letih se je število mladih zmanjšalo za 30 odstotkov, število starejših pa povečalo za 56 odstotkov.

Najhitreje se povečuje število najstarejših, torej starih 80 let ali več. Med letoma 1991 in 2010 se je okrepilo za 74 odstotkov na 80.170.

Sicer je bila povprečna Slovenka leta 1991 stara 38 let, v letu 2010 pa 43 let. Za moške se je povprečna starost zvišala za 5,7 leta: leta 1991 je bil povprečni Slovenec star 34 let, v letu 2010 pa 40 let.

Število sklenjenih zakonskih zvez upada - v letu 2009 jih je bilo sklenjenih 6542, kar je za petino manj kot leta 1991, medtem ko je bilo število razvez leta 2009 za 26 odstotkov višje kot leta 1991.

Vsaj en tuj jezik po ugotovitvah

statistikov govori 92 odstotkov prebivalcev Slovenije, starih med 25 in 64 leti, in sicer največ angleško, sledita nemščina in „srbohrvaščina“. Po deležu prebivalcev, ki v omenjeni starostni skupini govorijo vsaj en tuj jezik, se Slovenija v EU uvršča na peto mesto.

Povprečna mesečna neto plača, ki jo je prejel zaposleni leta 1991, je znašala (preračunano v evre) 43 evrov, leta 2010 pa 967 evrov. Nominalno se je torej povečala za 2144 odstotkov, realno pa za 79 odstotkov. Povprečna starostna pokojnina se je v omenjenem obdobju zvišala za 1889 odstotkov na 625 evrov.

Po ugotovitvah statistikov smo Slovenci zelo varčen narod. Leta 2009 se je Slovenija po stopnji varčevanja gospodinjstev Slovenija med državami EU uvrstila na sedmo mesto. Povprečni prebivalec Slovenije je v letu 2009 za nakup hrane porabil mesečno 114 evrov, za obleko 36 evrov, za telefonske storitve 25 evrov - medtem ko je za mamila namenil pet evrov mesečno.

Cene življenjskih potrebščin so bile v letu 2010 v povprečju za 1155 odstotkov višje kot leta 1991. Za kilogram črnega kruha je bilo leta 1991 potrebno delati 19 minut, leta 2010 pa 25 minut, čas potrebnega dela za liter mleka se je skrajšal za šest na osem minut, za kilogram sladkorja je bilo leta 1991 potrebnih 25 minut, lani pa osem minut dela. Za Renaultov Clio so morali v letu 1995 delati 4389 ur in dve minuti, lani pa 1867 ur in 28 minut.

Pahorjeva Nekropola od zdaj tudi v ruščini

Nekropola Borisa Pahorja je izšla še v ruskem prevodu, ob predstavitvi romana v Moskvi pa je tržaški pisatelj izrazil željo, da bi mladi več brali o zgodovini.

O tem, taboriščnikih v Dori, ki jo opisuje v romanu Nekropola, se še danes zelo malo govori. „To je bilo taborišče za politične zapornike in se je razlikovalo od taborišč, v katera so zapirali Jude. V Dori so ujetniki delali, dokler niso umrli od izčrpanosti,“ je povedal pisatelj in dodal, da je v Dori umrlo 20.000 ljudi.

Predstavitve ruskega prevoda, ki je izšel ob sodelovanju slovenske založbe UMco in ruske založbe Glasnost, se je udeležilo tudi nekaj predstavnikov mednarodne organizacije nekdanjih mladoletnih ujetnikov fašizma Otroci. Ob tej priložnosti so Pahorju izročili diplomu za njegov izjemen prispevek in podporo žrtvam nacizma ter za ohranjanje spomina na žrtve druge svetovne vojne.

Delo je za Slovence pomembna vrednota. Po rasti brezposelnosti v zgodnjih 90. letih (leta 1993 je število registriranih brezposelnih doseglo vrh s 129.087), je bila brezposelnost najnižja leta 2008, ko je bilo brez dela 63.216 oseb. Zaradi gospodarske krize se je ta v zadnjih dveh letih znova povzpela, število registriranih brezposelnih je konec leta 2010 znašalo 100.504.

Slovenija je po 8,9-odstotnem realnem padcu bruto domačega proizvoda (BDP) v letu 1991 najvišje stopnje gospodarske rasti dosegala v času konjunktura, predvsem v letu 2007, ko se je BDP realno okrepil za 6,9 odstotka; nato pa v letu 2009 zaradi krize zdrsil za 8,1 odstotka.

V celotnem obdobju od leta 1991 do leta 2010 se je realno zvišal za 73 odstotkov, nominalno pa se je povzpел s približno 1,5 milijarde evrov v letu 1991 na 36 milijard evrov v letu 2010.

V letu 1995 je slovenski BDP na prebivalca po kupni moči dosegal 74 odstotkov povprečja sedemindvajseterice, leta 2009 pa 88 odstotkov tega povprečja.

In še zanimivost: zaradi novih avtocest in hitrih cest je pot iz Lendave do Kopra za dve uri krajša kot leta 1991, ko smo zanjo potrebovali približno štiri ure in pol. Skokovita v zadnjih 20 letih je bila tudi rast števila osebnih avtomobilov. Konec leta 1991 je bilo v Sloveniji registriranih 603.000 avtomobilov, konec leta 2009 pa 1,059 milijona.

Zbrani so se po predstavitvi knjige z minuto molka tudi poklonili žrtvam taborišč.

Društvo Franceta Prešerna iz Moskve, ki ima precej zaslug za izid prevoda Nekropole v ruščino, poudarja, da nakazuje izid knjige začetek velikega prevajalskega projekta slovenske književnosti v ruščino.

Grozote nacističnih taborišč, ki jih opisuje v Nekropoli, ter trpljenje primorskih Slovencev pod fašizmom so tudi sicer teme, ki jih Boris Pahor postavlja v središče svojih književnih del.

Ob Nekropoli velja omeniti še zbirko novel Mesto v zalivu ter romane, kot sta Nomadi brez oaze in Spopad s pomladjo. Pisatelj se s svojimi deli prej navdušil v tujini, med prvimi je bilo francosko bralstvo, Francija pa ga je leta 2007 odlikovala z redom viteza legije časti. Temu je nato sledila vrsta nagrad doma in v tujini.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ob zadnjih dogodkih in napovedih se je v marsikaterem časopisu pojavila beseda „presenečenje“. Nima smisla: sedanji vladi bi se morali že toliko privaditi, da nas ne bi smelo ničesar več presenetiti.

Vse je jasno. In ne gre samo za imena kandidatov. Predvsem je jasna smer, ki jo je gospa predsednica nastopila v zvezi z bližnjimi volitvami. Hitro padamo v najbolj absoluten personalizem, v katerem je že težko govoriti o kirchnerizmu - časnikarji naravnost uporabljajo oznako „kristinizer“, povzeto po imenu gospe predsednice. Jasno, da v je tem plesu „izmov“, beseda peronizem popolnoma votla, prazna, saj od prvotne ideologije in notranjega sistema ne ostajajo niti ruševine. Res je, da peronizem nikoli ni bil stranka v klasičnem pomenu besede. Bil je gibanje, v katerem je bilo prostora za vse, od skrajne levice (Montoneros) do skrajne desnice (Guardia de Hierro). Vse to je gospa predsednica s hitrimi kretinami odpravila in kaže, da bo po volitvah smer tekla vedno bolj proti levi (seveda, buržujski levi) in bo za desne opcije vedno manj prostora. A vrnimo se h kandidatom. V torek 21. (prvi zimski dan), je gospa formalno napovedala svojo ponovno kandidaturu za predsednico države. Do sobote pa je ohranila „in pectore“ ime kandidata za podpredsednika. Končno je bil izbran za vladno podpredsedniško kandidaturu sedanji gospodarski minister Amado Boudou. Tudi on je za imenovanje zvedel šele ob javni napovedi, do take mere je gospa samozavestna in samozadostna. Ne toliko ime, način imenovanja je tisti, ki kaže, da se bližajo dnevi popolnega absolutizma, kjer bo le beseda predsednice edini zakon, ki bo odločal o usodi države, družbe in posameznika.

Mesarsko klanje. Temu nekako je bila podobna sestava list kandidatov v posameznih volilnih okrožjih. Lahko začnemo pri kandidatu za podguvernerja province Buenos Aires. Guverner Scioli, ki ponovno kandidira po milosti gospe, je moral ponižno sprejeti, da so mu iz vladne palače vsilili neljubega tovariša, čeprav je jasno dal vedeti, da ga ne mara. Gabriel Mariotto, sekretar za medije, ki je vodil vladno ofenzivo proti Clarinu in drugim medijskim „korporacijam“, bo sedaj podguverner (seveda če zmagajo) in bo nadziral provincijski parlament (in gotovo tudi guvernerja). Sciolijevi odposlanci so nesli gospe Cristini seznam kandidatov državnih in provincijskih poslancev. Seznanami so se vrnili razkosani: kup prečrtanih imen in

drug kup na novo dodanih. Celo sezname kandidatov občinskih svetnikov veleobčin Velikega Buenos Airesa je gospa pregledala in uvedla vrsto sprememb. Dala je prednost „absolutno zvestim“, predvsem iz vrst pomladka (levičarska La Cámpora) in zapostavila mnoge strankarske veljake, bivše župane, predvsem pa sindikaliste in vse kar diši po stari strukturi. Česar se pokojni Kirchner ni upal, je gospa izvedla z mirno in trdno roko. Sedaj so župani besni na Sciolija, češ, da jih ni branil. A podobno je bilo v provinci Santa Fe, v Cordobi, v prestolnem mestu in še marsikje. Nihče se dejansko ni branil. Z raznimi manevri, obljubami in grožnjami, zlasti pa z rastočo avtoritarnostjo, je Cristina Fernández ukrotila peronizem, ki je šel kot mirna ovca v klavnico. Najbolj kruto se je o Scioliju izrazil njegov lastni brat, poslanski kandidat pri De Narvaezu, ki se je spraševal, kako bo guverner ukazoval v provinci, če še svojega tovariša formule ne sme izbrati.

Igra se z ognjem. Ta ofenziva na peronizem pa je seveda pustila množico „ranjenih“. Glavna delavska konfederacija CGT, ki je uvrstila komaj dve imeni na sezname kandidatov (Moyano je prvotno govoril o tridesetih), je že dala vedeti, da če je drugorazredna pri imenovanjih, bo tudi „v drugi vrsti“, ko bo treba braniti vlado. Razni sindikalisti po vsej državi so se enostavno odpovedali kandidaturam, ker so jih postavili na taka mesta, kjer so že vnaprej vedeli, da ne bodo izvoljeni. „Z našimi imeni se ne bodo igrali“, je bil jezen protest. Te ranjene in razočarane so v zadnjem trenutku snubili iz raznih strank, predvsem Duhalde, ki jih dobro pozna in je ribaril v kalnem. Imel je malo časa. Prav zato je predsednica vse odločila v zadnjem hipu, da je onemogočila neprijetne „selitve“. A v tem položaju je gospa prisiljena, da zmaga v prvem krogu, ko so na listah še župani, poslanci in svetniki. V drugem krogu bo šlo samo za predsednika in marsikateri prizadeti veljak bi svoji četi maščevalno naročil, naj volijo proti vladni. Seveda, številke na anketah so ji zaenkrat prijazne. Sučejo se tam okoli 40 odstotkov. In zagotovo nobeden izmed sedmih tekmecev me bo presegel 30%. Medtem pa se škandal okoli Mater in Schoklenderja zgublja iz ljudske pozornosti, čeprav vsak dan odkrivajo nove primere korupcije. Inflacija raste, čeprav jo kandidat za podpredsednika zanika. Podjetniki pa opozarjajo, da brez jasnih pravil ne bo investicij, tako potrebnih za rast gospodarstva.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN MARTIN

Doživeta domobranska proslava

V junijskih dneh se tudi v San Martinu vsako leto skupno spomnimo vseh žrtev komunistične revolucije - vaških straž, domobrancev, legionarjev, četnikov in žrtev okupacije v letih 1941-1945.

Slovenska zemlja je prepojena z mučeniško krvjo naših ljudi. Morali so dati življenje, ker so odklanjali česar po vesti in svojem prepričanju niso mogli in smeli sprejeti. Zvesti in

stanovitni so bili v veri, zato so morali umreti. V taboriščih, na bojiščih, v medvojnih in povojnih pobojih je bilo pokončanih nešteto mladih življenj, cvet našega naroda. To so bili nedolžni otroci, dekleta, žene, matere, družinski očetje, zlasti pa mladi fantje in moške v najbolj ustvarjalnih letih.

Morišča in skupna grobišča nedolžnih žrtev končno postajajo svetišča, kraji romanj, bogoslužja in molitve. Njihovo sporočilo iz večnosti je sporočilo odpuščanja, sprave, miru.

12. junija smo se zbrali ob spominski plošči umrlih sorodnikov iz San Martina in okolice, ob slovenskem šopku in prižganih svečah. Spomnili smo se vseh mučencev po besedi gospoda Ivana Korošca (*Teharje* -

krvave arene), ki jo je pripravila gospa Marta Jenko Škulj. Priložnostne pesmi Sanmartinskega pevskega zobra, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, in glasbe, ki jo je imel na skrbi Damijan Jerman, so blagodejno spremljale razmišljanja in recitaciji. Razmišljanja so občutno podajale gospe Marta Rupnik Jerman, Jelka Potočnik Verbic in Monica Zupanc Filipič: „Naša ponosna žalost“, „Vetrinj“, „Teharje“. Pavel Jerman je doživeto recital „Prošnja v brezno obsojenega“, gospod Franc Zorec pa „Odpusti jim - Oče!“.

Vse je povezoval inž. Anton Kastelic, vsem v SPO-MIN - HVALEŽNOST - SLAVO.

Spomin smo zaključili z domobransko pesmijo „Moja domovina“.

KKD

SLOMŠKOV DOM

Spomnili smo se žrtev

V nedeljo, 12. junija so se rojaki v Slomškovem domu poklonili žrtvam vojne in revolucije s počastitvijo spomina junakov slovenske vojske - domobrancev.

Nedeljsko službo božjo je župnik Franci Cukjati posvetil za večni pokoj žrtev. Velika udeležba je pokazala, da med nami ni družine, ki bi ne imela v sorodstvu žrtev, ki se jih v juniju spominjamo.

Za 50-letnico Doma je odbor sprejel geslo: *Spoštuj preteklost, živi sedanost, delaj za prihodnost*. Kulturni referent Lojze Lavrič ml. je pripravil domobransko proslavo v duhu tega gesla. Sceno je krasila orjaška slovenska zastava z domobranskim grbom, na desni pa se je na temni podlagi odražal vstajenski križ. Skupina fantov in deklet v pričevalni drži je napovedovala pietetno sporočilo. Lojze Lavrič ga je uvajal z doživeto besedo:

„Ko gledamo na dogodke, ki so se odigrali v Sloveniji za časa vojne in revolucije vidimo, da preteklosti ne moremo spoštovati v celoti.

Živimo sedanost, a današnjega dne ne malikujemo. Ob zgledu naših junakov vidimo, da je naše življenje smiselno le v kolikor sodelujemo z božjo milostjo za življenje po božji volji.

Delamo za prihodnost, a vedoč, da ta ni naš končni cilj, saj smo kot kristjani usmerjeni v Absolutno, to je v brezčasnost, še več, v srečno večnost. Za tako smiselno življenje lahko črpamo pogum iz naše polpretekle zgodovine.

V hudo težkih letih med drugo svetovno vojno in revolucijo, ko je v Evropi vladalo nasilje, ko je v Sloveniji imelo besedo predvsem orožje, bi človek ne pričakoval naleteti na hrepenenje po resnici, na željo po lepoti, na radodarno razdajanje ljubezni.

Pa se je ravno v vrstah tistih, ki so bili primorani prijeti za orožje za samoobrambo - za obrambo naroda in domovine, pojavila peščica fantov, ki se ni predala toku zgodovine. V tistih temnih letih je nekaj domobrancev pisalo - PESMI.

Iz bolečin so se rodili biseri!

Danes bi jih skupina mladih iz Slomškovega doma rada obudila. S simboloma „luči in ognja“, ki so ju nastopajoči sami izbrali, bi radi poromali preko oceana in preko desetletij, da oživijo pesmi štirih pesnikov - domobrancev. Prislunhimo njim, ki so verjetno že pri Bogu, pa so nam kot zapuščino podarili namesto ropa - resnico, namesto požiga - lepoto, namesto umora - ljubezen.“

Fantje in dekleta so nato ubesedili pesniška besedila domobrancev: Ivan Hribovšek - *Pomladna pesem*, France Balantič - *Večer je rdeč; Slovo; Zadnje sonce; Zasuta usta; To jutro*, Ignacij Lavrič - *S krvjo je prepojena naša njiva; Zakaj nocoj si, luna žalostno sijala; Begunčeva pesem; Sto tisoč in sto tisoč solz prelitih*, Karel Mauser - *Mrtvi živim*.

Pesnitve so podajali Lučka Kinkelj, Gabi Oblak, Franci Erjavec, Tomaž Vombergar, Branko Marinič in Nacho Mazieres. Za vsako podano pesem so prižgali rdečo svečo, plameni so se nato združili v počastitev.

Otroci Slomškove šole so nato s prižganimi svečkami načelovali sprevedu k spominski plošči na dvorišču doma. Simbolično smo se združili s tisoči, ki v teh junijskih dneh hitijo na grobove po vsej slovenski zemlji, da počastijo žrtve revolucije, da dajo čast slovenskim domobrancem! Himna domovinske ljubezni *Oče, mati* je sklenila počastitev, župnik Franci Cukjati pa je načeloval molitvam za pokojne.

J.T.

Fotografije: Pavel Brula

PRISTAVA

Veslali bomo naprej v tem čolnu

V nedeljo 22. maja se je veliko pristavske mladine udeležilo mladinske svete maše. Ob dvanajstih smo začeli srečanje z Gospodom Claudijem Scalesejem; spremljal nas je tudi naš župnik Franci Cukjati. Ob začetku nas je veliko imelo težave s poslušanjem, ker smo se prejšnji večer udeležili plesa. A počasi nas je ta gospod s svojo dinamiko zbudil in hitro smo vsi udeleženci začeli z delom!

Namen tega srečanja je bil, da se bi mi kot mladina bolj združili in spoznali. Hvala Bogu je številka fantov in deklet bila precej velika in smo vsi sodelovali. Srečanje je imelo dva dela. V prvem smo se morali predstaviti, a to ni bilo lahko, ker je moral vsak drugega predstaviti! Morali smo povedati: ime, kako je sestavljena družina, kaj dela, in še kaj (če smo vedeli). In potem je moral vsak povedati eno dobro novico in kaj smo pričakovali o tega srečanja. Potem je povedal pravila, ki naj bi jih uporabljali tisti dan pri našem delu. Morali smo pokazati da res poslušamo in biti popolnoma pozorni (to se pravi gledati in paziti kaj naš obraz kaže); ne prekinjati, ko drugi govori, ampak šele ko konča, se lahko vpraša in tako poglobi idejo. Če uporabljamo vsi enak čas, da povemo kar hočemo, to pomeni, da smo vsi enaki in imamo iste pravice. In končno, imeti zasebnost in varovati kar smo tam slišali.

Ko smo to slišali smo vsi soglašali, da se ti štirje zakoni spoštujejo in da bi sodelovali na tem „nogometnem igrišču“. Zavihali smo si rokave in začeli z delom. Povedal nam je kateri so nivoji komunikacije po mnenju Juan Pabla Berra in zvedeli smo, da jih je sedem. Preko igre in pogovora smo spoznali vsakega posebej. Na prvem povemu, kaj *naredimo* (nivo dejanja); potem gradimo razmerja preko našega *mišljenja*; na tretjem mestu moramo deliti z drugimi svoje *življenske izkušnje*. Četrty nivo je bil bolj globok, ker smo morali razkriti svoja *čustva*. Potem smo povedali

katero so naše *potrebe*. V šestem nivoju se dobimo v *globinah* našega bitja in našega soseda. Sedmi nivo se nanaša na *trascendenco*.

Okrog dveh popoldan smo se vsi prisotni kosili. Primerni za deževno in mrzlo nedeljo so bili ravioli z omako. Po dobrem kosilu smo pospravili in nadaljevali z srečanjem. A zdaj se je moral Claudio še bolj potruditi, ker s polnim želodcem smo vsi želeli malo zadremati. Ampak ta gospod je to že vedel in je poznal načine, da bi nas prebudil.

Razdelil nas je v skupine po štiri in v tej manjši skupini smo morali povedati svoja čustva. Tako je bilo med malo osebami lažje povedati, kaj eden čuti. Potem smo se zopet zbrali v večji skupini in povedali o čem smo se pogovarjali in katere so bile naše izkušnje tam.

Imeli smo priložnost tudi za malo bolj fizične stvari. Morali smo za nekaj sekund gledati v obraz drugega in potem razmišljati o pogledu, ki smo ga prejeli. Potem smo imeli smo se lahko med seboj objeli. To je bil eden najlepših trenutkov, ker z objemom je lahko vsak veliko pridobil in tudi povedal.

Ob koncu smo se postavili v krog. In počasi smo se morali uvesti na koleno tistega, ki smo imeli zadaj. Najprej smo se vsi bali in gledali. A ko smo končno videli, da smo lahko naredili pravi krog in, da vsak zaupa tistemu, ki je njim, je bila to res lepa izkušnja. To je pomenilo, da ko mladina skupaj dela, se lahko veliko naredi in zgradi. Zato moramo vsi skupaj veslati proti istemu cilju in tako bomo prišli deleč in imeli pozitivne rezultate.

Da ne bi vse te stvari ostale samo v besedah in samo za tisto nedeljo, smo morali povedati na kakšen način bi lahko te stvari konkretno naredili. Veliko idej smo slišali in videli, da je med nami res veliko moči! V tej smeri smo nadaljevali v nedeljo 12. junija na Domobranski proslavi, kjer je mladina gledala dokumentarec „Otroci s

Petrička“ in potem imela kratek, a globok, pogovor z gospodom Francijem Cukjatiem. Govorili smo o tem, kako moramo vrednotiti svoje življenje v primerjavi s prizadetimi otroki.

Zaključili smo srečanje s skupno malico in z veliko energije, da se bi iz tega res nekaj naredilo. Vsi smo bili zelo veseli in zadovoljni, da smo preživeli tako lep dan na naši Slovenski Pristavi. Zavedali smo se, da smo vsi v istem čolnu in, da moramo vsi skupaj delati in se zabavati, da bomo lahko še naprej gradili našo mladinsko organizacijo in tako tudi našo prihodnost. Bog daj, da bi lahko to nalogo izvedli!

Marjanka Ayerbe Rant

ANKETA KAŽE ...

Kje je narodni ponos?

Slaba polovica Slovencev se je zaradi boljšega življenja pripravljena takoj priključiti drugi državi, najraje Švici ali Avstriji.

Kar 36 odstotkov pa bi se jih preselilo v tujino, če bi s tem omogočili boljše življenje zase in za svojo družino, kaže anketa, ki jo je za oddajo Pogledi Slovenije pripravil inštitut Mediana.

Kar dva od treh mladih sta za boljše življenje takoj pripravljena zapustiti Slovenijo, enako pa velja tudi za vsakega drugega visoko izobraženega Slovenca.

Od vseh tistih, ki bi se preselili v tujino, bi jih 60 odstotkov prevzelo tuje državljanstvo, slaba tretjina pa bi se odrekla slovenskemu državljanstvu, če bi bilo to potrebno.

Brez komentarja!

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Izseljenci

V resnici nam to ime ne pripada. Nismo se izselili.

Odšli smo, ker nam doma ni bilo možno živeti. Upali smo, da se bomo vrnili čez 14 dni, a se to ni zgodilo, ne ker smo tako sami hoteli, ampak, ker so nam drugi krojili usodo.

Ime izseljenci se nas je samo oprijelo in to po tragiki razmer. Slovenije nismo zapustili in jo še vedno nosimo globoko v našem srcu. Ona je še zmeraj naša prava in ne samo duhovna domovina. Res je, da živimo izven nje, a smo njeni. In to isto skušamo ohranjati in zakoreniniti naši mladini. Zato imamo slovenske domove, slovensko osnovno sobotno šolo in tudi slovensko srednjo šolo. Isti namen imajo slovenske tedenske in mesečne svete maše. Veliko nam pomagajo in so nam v korist različna verska romanja, izdajanje knjig, revij in časopisov in ne nazadnje tudi naš tisk, pismen ali osebni s Slovenijo. Vse je za nas, za Slovenijo in končno za Boga. Vse nam pomaga, da Sloveniji ostanemo

zvesti in da, kjerkoli smo po svetu, Bogu služimo in tako izpolnimo naše poslanstvo.

Odšli smo v svet, ne zato, da bi Slovenijo zapustili, ampak za to, da bi Slovenijo ohranili, jo branili in ji omogočili njen obstoj. V ta namen in za to Slovenijo smo skušali vzgajati in navdušiti tudi našo mladino. Ona je rojena sicer izven slovenskih meja in v velikem številu že v mešanih zakonih, a je slovenskega porekla in se mnogi še vedno čutijo Slovenci. Navezani so na svoj domači kraj. Ohranjajo pa stike in se osebno srečujejo z rojaki, ki živijo v Sloveniji in jih obiskujejo.

Za vse to je velikega pomena in je dobro osnovano upanje, da bo Slovenija še dolgo živela.

Čprav živimo izven Slovenije, skušamo delovati in bogatiti podobo Slovenije v svetu. V veliko oporo so nam stalni in mnogi stiki z njimi, ki v njej živijo.

Vsi čutimo s Slovenijo, z domovino našo in njih, ki so nam posredovali življenje. Kjerkoli smo, je Slovenija naša in njej skušamo biti v ponos. Potrebujemo jo tako, kakor tudi ona nas potrebuje, da ji ostanemo zvesti do konca.

SLOMŠKOV DOM

Botri v slovo

Pogrešali jo bomo, Potočnikovo mamo, botrico Slomškovega doma. Z žalostjo smo sprejeli novico, da je v nedeljo, 19. junija v 89. letu tiho odšla v Očetovo hišo Katica Košir Potočnik. Še pred tremi tedni smo jo pozdravili v Domu po nedeljski maši, ki se jo je redno udeleževala. Po kratki bolezni jo je Bog poklical k sebi, kjer sta jo že čakala mož Matevž in sin Niko.

Pokojna Katica se je rodila 25. novembra 1921 v Kamniku. Ob koncu vojne in komunistični zasedbi Slovenije se je z bratom pridružila beguncem v taborišču Spittal ob Dravi na Koroškem. Tu se je 19. julija 1947 poročila z Matevžem Potočnikom, leta 1949 pa izselila v Argentino. Po začetnih težavah sta v Caserosu postavila dom prihajajoči družinici. Tri dekleta in trije fantje so bili krona nove slovenske družine, ki pa se še razširila s 14 vnuki in 5 pravnuki.

Katica in Matevž pa nista znala skrbeti le za svojo družino. Skupno z rojaki iz okoliša so se vključili v skupnost, ki se je pletla okoli župnika Janeza Kalana in učiteljice Anice Šemrov v župniji Ramos Mejia. Mlade družine so rastle in z njimi potrebe. Matevž Potočnik je bil eden od

tistih očetov, ki so odločilno podprli napore za dosedaj lastnih prostorov slovenski šoli in nato Slomškovega doma. Za ta plemeniti cilj pokojnemu Matevžu nobena žrtev ni bila preveč. Vse to pa je bilo mogoče, ker je doma mama Kati podpirala res tri vogale, kakor pravi pregovor, in navduševala moža za delo v skupnosti. Oba sta bila odprtih rok in držala sta se svetopisemskega nasveta, naj levica ne ve kaj daje desnica.

Nič čudnega, če so ustanovitelji Doma prosili pok. Katico za botro Slomškovega doma. Z navdušenjem je sodelovala

pri različnih dejavnostih v Domu, pa naj bo sodelovanje v kuhinji ob prireditvah ali pa pletenje butaric za slovensko šolo. V mlajših letih se je rada oblekla v narodno nošo za podvig slavnosti v Domu. Kot botra je imela čast, da je vsa ta leta za praznik obletnice dvigala na drog slovensko zastavo. Letos bi jo že petdesetič a jo je Vsemožni prej poklical k sebi.

Užalostičeni družini izrekamo globoko sožalje, dragi botrici pa naj Bog da večni mir in pokoj in večna luč naj ji sveti. Amen.

J.T.

Namišljeni bolnik v Slovenski vasi (1)

Po dolgih devetih letih odsotnosti na našem odru in dokaj mesecih priprave, se je **Gledališka skupina Slovenske vasi** v soboto 18. junija vrnila na oder Hladnikovega doma, tokrat s svetovno znano komedijo „**Namišljeni bolnik**“ J. B.

P. Moliéra, v režiji Marka Pallotte. Bil je to vesel dogodek, tako za vaščane in ostalo publiko, ki so z zelo dobro udeležbo prisostvovali krstni predstavi ali ponovitvi v nedeljo 19., kot za igralce same, katerih uživanje na odru je bilo očitno pri obeh predstavah.

Izmed vseh Moliérovih iger ima nedvomno „**Namišljeni bolnik**“ posebno mesto. Prvič je bila uprizorjena l. 1673. To je zadnja komedija izvrstnega francoskega dramaturga, ki je bil vedno priljubljen gledališkimi gledalci, zlasti gledalcem naše slovenske skupnosti v Argentini.

Kolikor vem, je „**Namišljenega bolnika**“ predstavilo vsaj že pet naših gledaliških skupin. Tudi druga Moliérove besedila so bila m n o g o k r a t uprizorjena na raznih naših odrih, dvakrat celo v izvedbi G.S.S.V. Ta komedija je posebna tudi, ker se v njej avtor posebej norčuje iz zdravnikov in takratne

ga zdravljenja, kar ni bilo prvič, a v tem primeru z ironično omembo na samega sebe kot avtorja. Končno pa, ker je ravno med četrtem nastopom tega besedila sam Moliére skrajno obolel in, po prekinjeni predstavi med katero je igral vlogo „bolnika“, umrl.

Za človeka, ki se prvič spravi k režiranju, so nedvomno klasiki najboljše opcija, saj se iz njih človek največ in najboljšo nauči. Izmed klasikov je pa morda ravno Moliére ena izmed najboljših možnosti. Marko Pallotta je zadel, ko je izbral tega avtorja in to komedijo za svojo prvo izkušnjo kot režiser na naših slovenskih odrih, kjer se je že mnogokrat pokazal kot igralec. Njegovo delovanje je bilo brez dvoma uspešno. Izbral si je atmosfero tam nekje med klasicizmom in stilom burke (vloge so bile bliže enemu ali drugemu načinu, kakor je bilo bolj primerno) in dosegel izvesti satirično komedijo, tako kot Moliéru pripada in naravno zacveti iz pravilnega branja njegovih tekstov, brez posebnih referenc absurdnemu stilu. Tako se je Pallotta obvaroval

skušnjave, v katero včasih nepotrebno padejo sodobni režiserji tega klasičnega dramaturga. Igra je bila odigrana v dobrem tempu, kar je za komedijo še posebno bistveno, tako, da sta predstavi potekali v svežem ozračju, istočasno se pa niso izgubile moralne kritike, ki so zadnjim komedijam avtorja značilne.

Hvalevredna je psihološka analiza, ki jo je Pallotta izvedel o vsaki vlogi, tako da je znal vsakemu markirati kretnje (pri katerih se je kdaj moglo opaziti Borštnikov vpliv), ki so bile istočasno vlogam pripadne in igralcem nenasilne. Še posebno pa naj omenim, da mu je uspelo prodreti v tistega „notranjega otroka“ v primeru vlog Argana in Toinette, ki vsebino držita v veseli napetosti s svojim kontrapunktom. Poleg tega je režiser, s to prvo izkušnjo, sestavil lepo skupino talentiranih igralcev. S tem ciljem pa je izkoristil umetnike, ki že dolga leta sodelujejo pri gledališki dejavnosti in ki so nam že dokaj poznani, pa tudi s korajžo povabil neizkušene igralce in to z izrednim uspehom. Skratka, navdušujoč in obetajoč debut novega režiserja za Slovensko vas!

Kar se tiče posameznih vlog je treba seveda najprej omeniti Argana, namišljenega bolnika, katerega je utelesil Dani Grbec. Dobro ga poznamo, predvsem vaščani, in vsi smo že v naprej vedeli o njegovem izvrstnem talentu za komedijo. Po daljši dobi odsotnosti, se je lansko leto vrnil na oder naše skupnosti s krajšimi predstavami. V tem primeru je pa sprejel izziv glavne vloge te igre: smešni hipohondrični meščan, obseden s klistirji in medicinami, ki še daleč ne ve, kaj vse se okoli njega plete. Tisti, ki ga od nekaj poznamo kot igralca, nismo bili ob Grbčevem podajanju presenečeni. Treba pa je poudariti njegovo

obvladanje glasu in telesa na splošno, ritma in odrske situacije. Gledalec ima občutek, da Grbec igra in se igra z nastopom, to pa ne pomeni, da bi bila njegova sproščenost sad n e o d g o v o r n e priprave, temveč ravno nasprotno: odgovorna priprava in gledališka tehnika, v kateri je napredoval znotraj in izven slovenske skupnosti, mu o m o g o č a t a sproščenost, s katero lahko vlogo uprizori z dozorelim talentom, igrivostjo, a istočasno z vso resnostjo, ki jo ta zahteva. Odlično mu je uspelo predstaviti naivnost tega meščana in spojiti v enem togotnost in otročjo regresivnost Argana.

Kontrapunkt Argana, kot smo omenili, pa je vloga Toinette, Arganove služkinje. Toinetti je dušo in telo podala Helena Cerar s presenetljivim nastopom. Ničče ni imel „v registru“, saj nismo vedeli za njen izreden talent za gledališko igranje, ki si je s tem nastopom zaslužil posebno priznanje. Po predstavah je bilo slišati množični komentar o igralci kot nedvomna „*revelación*“ (sic). Podala je Toinetti telesno sproščenost in duhovno čistost, kakor jih vloga zahteva, in užitek s katerim je nastopala je bil očiten. Njeno jokanje ob Arganovi postelji, na primer, bo ostalo kot eden izmed viškov uprizoritve. Lepa prihodnost se ji obeta na odru; le kdaj pa kdaj se bo morala paziti kakih pretiravanj. Bog daj, da bi imela možnost še naprej razvijati ta doslej nepoznani talent in da bi se v gledališki umetnosti mogla še naprej izpopolnjevati. Za osebo, ki prvič nastopa, in celo s tako zahtevno vlogo, je bilo njeno podajanje občudovanja vredno.

Presenečenje je bila tudi Luciana Servin, v vlogi Arganove druge žene, Beline. Vloga ji je bila primerna kot prstan prstu. Močan karakter, podvrženost zvijači, hinavščina in dobičkaželjnost so ji kar tekli po žilah med predstavo. Primerno in brez pretiravanja je znala uporabljati telo in izkoristiti glas, ki ji je dan, ter histrionični značaj, nad katerim ima jasno obvladanje. Tudi njo upamo še videti v prihodnje.

M. (Konec prihodnjic)

NOVICE IZ SLOVENIJE

V LJUBLJANI MAŠA OB 50-LETNICI SMRTI RAVN. MARKA BAJUKA

V župni cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani je bila v torek, 21. junija, maša za ravn. Marka Bajuka ob petdeseti obletnici njegove smrti. Med udeleženci so bili družina ravnateljvega vnuka dr. Andreja Bajuka, sorodniki in nekaj argentinskih Slovencev. Župnik p. Jože Kokalj DJ je v pridigi med redno tedensko mašo, ki je dobro obiskana, orisal pokojnikovo življenjsko pot in podatke dopolnil z lastnimi spomini nanj, saj je bil dr. Marko Bajuk njegov ravnatelj v srednji šoli.

NOV DOSEŽEK DRAGA JANČARJA

Kresnika za najboljši slovenski roman leta je na kresni večer na ljubljanskem Rožniku prejel Drago Jančar za roman *To noč sem jo videl*. Jančar je tako postal prvi avtor, ki je kresnika v njegovi 21-letni zgodovini prejel že trikrat. Ob prejemu nagrade se je pisatelj med drugim zahvalil Mariji Cvetek, brez katere tega romana ne bi bilo.

DOLGO PRIČAKOVANA KONGRESNI TRG IN PARK ZVEZDA

Uradno odprtje prenovljenega Kongresnega trga je bilo na predvečer dneva državnosti in 20-letnici samostojnosti, ko je prvič izven Trga republike potekala osrednja slovesnost. Drugi veliki dogodek izjemne razsežnosti pa se bo zgodil 3. julija, ko bo ob začetku 59. izdaje Festivala Ljubljana na trgu pod taktirko Valerija Gergijeva zazvenela Mahlerjeva Simfonija tisočev.

UNIVERZE V SLOVENIJI

Predsednik republike Danilo Türk je na Taborskem obrežju v Mariboru položil temeljni kamen novogradnje Medicinske fakultete Univerze v Mariboru.

Rektorji štirih slovenskih univerz so na seji rektorske konference opozorili, da zakon o visokem šolstvu, ki ga je vlada že potrdila, ni bil usklajen s slovenskimi univerzami. Bolj nujen od tega pa bi bil zakon o financiranju univerz, za katerega ni pripravljen še niti predlog, je po koncu seje povedal rektor novogoriške univerze. Predsedujoči rektorski konferenci, rektor Univerze v Novi Gorici Danilo Zavrtanik je še povedal, da bi novi zakon od slovenskih univerz zahteval predvsem veliko novega administrativnega dela. Svoje pripombe bodo zapisali in jih posredovali vladi še pred sprejemom zakona v DZ.

PO SVETU

ISLANDIJA IN POGAJANJA

Islandija je na pristopni konferenci v Bruslju odprla in začasno zaprla prva poglavja v pogajanjih z Evropsko unijo. Država je sicer že članica Evropskega gospodarskega območja in schengenskega prostora, tako da je veliko večino svoje zakonodaje že uskladila z evropsko. Po besedah islandskega zunanjega ministra Össurja Skarphéðinssona bo najtežje vprašanje v pogajanjih ribištvo. Oteži jih lahko tudi njen spor z Nizozemsko in Veliko Britanijo glede povračila škode varčevalcem ob propadu islandske banke Icesave. Poleg omenjenih dveh vprašanj je za uspešno pot Islandije v povezavo ključno še to, ali bodo doslej evroskeptični Islandci na referendumu sploh podprli njen vstop.

BORZA

Tuji finančni trgi so preživeli še en nemiren teden. Dožniška kriza v evroobmočju in Grčija sta ponovno v glavni vlogi. Negativno pa je presenetila tudi ameriška centralna banka z napovedjo znižanja rasti BDP-ja za tekoče in prihodnje leto.

NASLEDNIK

Iz Kitajske so prišli prvi jasni signali podpore francoski finančni ministrici Christine Lagarde pri kandidaturi za naslednika Dominiquea Strauss-Kahna na čelu Mednarodnega denarnega sklada. Kitajska je sicer na začetku postopka zbiranja novega generalnega direktorja ene od dveh najpomembnejših svetovnih mednarodnih finančnih ustanov dejala, da si želi odprti in pregleden postopek, ki bo temeljil na sposobnostih kandidatov. Odbor izvršnih direktorjev naj bi novega generalnega direktorja izbral še ta teden, Lagardova pa velja za favoritko, saj si je pridobila podporo evropskih ter dveh afriških direktorjev v odboru.

ZAPORNI NALOG

Mednarodno kazensko sodišče je zaradi zločinov proti človečnosti izdalo zaporni nalog za libijskega voditelja Moamerja Gadafiga. Ta zadeva tudi njegovega sina in svaka. Tožilstvo, ki je preiskovalo dogodka v Libiji naj bi namreč našlo dokaze, da je Gadafi odredil napade na libijske civiliste. Medtem, ko tožilstvo upa, da bodo Gadafiga aretirale njegove sile oz. nacionalni prehodni svet, pa libijske oblasti pravijo, da jih odločitev sodišča ne obvezuje. Libija namreč ni podpisnica Rimskega statuta, ki ureja takšna vprašanja.

PISALI SMO PRED 50 LETI

BOGATA DEDIŠČINA

V Mendozi je 20 t.m. umrl v 80 letu starosti Marko Bajuk, profesor, pevodnja, skladatelj, vzgojitelj, organizator, itd. Bil je eden najbogatejših slovenskih izseljencev. Posredoval je tolikšno bogastvo, da je obsežnost njegove dediščine neprecenljiva.

Teh besed ne bodo razumeli tisti, ki merijo bogastvo po velikosti in udobju stanovanja, avtomobilu, naloženem kapitalu in zunanem blasku. ...

Če je bil Marko Bajuk v domovini velik in močna osebnost, je zrasel še bolj v begunstvu in izseljenstvu. Vsi tisti, ki so bili na Koroškem v taborišču, se bodo spomnili, kako je tedaj 63-letni profesor z mladeniško silo junaško stopil v begunsko življenje. Ni tožil o težavah, ni govoril o preteklosti, šel je na delo: organiziral šolstvo, gimnazijo in v tistih razmerah premagoval ovire, pred katerimi bi marsikdo omagal. ... Njegov ugled je tako zrasel, da je avstrijska univerza priznavala maturitetna spričevala, na katerih je bil Bajukov podpis.

66 let je imel, ko je prišel v izseljenstvu v Argentino. V Ameriko. ... Marko Bajuk tudi na tem hudem klancu svoje življenjske poti ni niti za trenutek obstal ali počival. Nikjer ni govoril, kaj je bil, ni se skliceval na svojo preteklost v domovini, na svoj položaj ni tožil o letih, ki jih je imel. ...

Kadar umrjejo bogati ljudje, pripade dediščina dedičem. Če se ti ne javijo, jo vzame v varstvo javna uprava in čaka. Dediščina Marka Bajuka je velika, neprecenljiva. Ne sme ostati brez dedičev. Slovenska mladina, dokaži, da si je vredna. Vzemi jo in nadaljuj njegovo delo.

M.S.

SLOVENC V ARGENTINI

Skupna proslava sv. Alojzija je bila tudi letos za vse slov. šolske tečaje na področju Vel. Bs. Airesa. Letos je bila v Moronu. V nedeljo, 18. junija je imel ob pol petih sv. mašo v tamošnji stolnici g. dr. Alojzij Starc in tudi nagovor na slov. šolsko mladino.

Po maši so gojenci apostolske šole iz Adroguoja v župnijski dvorani pripravili slov. šolski mladini veliko veselje s tremi lutkovnimi predstavami.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Toneta Bidovca in njegove žene ge. Cvetke roj. Božnar se je rodil sinček, ki je pri krstu dobil ime Anton Alojzij. Otroka je krstil v nedeljo, 25. junija v slovenski kapeli g. direktor Anton Orehar, za botra sta bila France in Dora Bidovec. V družini Stanislava Mikliča in njegove žene ge. Ive roj. Papler na Ezeizi so pa dobili hčerko. Krstil jo je v Tristan Suarezu g. Štefan Novak na ime Marinka Izabela. Za botra sta bila Jože Miklič in njegova gospa Francka roj. Krajnik iz San Justa. V družini Toneta Zajca in njegove žene ge. Stanke roj. Berčič v Slovenski vasi imajo tudi hčerko. Srečnim družinam naše čestitke!

JUBILEJNI KONCERT

SLOVENSKEGA PEVSKEGA ZBORA SAN JUSTO

Za 10-letnico svojega obstoja in delovanja je Slovenski pevski zbor v San Justu „poklonil slovenski skupnosti v Argentini koncert slovenskih pesmi“. Tako je bilo napisano na vabilu za ta koncert in njegovem sporedu. ...

Ob 10-letnici sestavljajo Slovenski pevski zbor v San Justu: pevodnja: Drenšek Štefan; sopran: Cestnik Cilka, Radoš Olga, Modic Marija, Turk Milka, Grilj Martina, Stanovnik Minka in Tekavec Tilka; alt: Bevčar Vida, Zupanc Anica, Modic Ivanka, Mehle Slavka, Benko Francka, Stanovnik Francka in Kovač Pavla; tenor: Cestnik Jože, Oblak Anton, Grilj Marjan, Malovrh Pavel, Frontini Blaž; bas: Trpin Jože, Oblak Ciril, Rovan Anton, Zupanc Ivan, Polanc Janez, Bevčar Miro in Modic Franc.

Svobodna Slovenija, 29. junija 1961 - št. 26

RESUMEN DE ESTA EDICION

¿HACIA UN REFERENDO SOBRE LA FAMILIA?

La Iniciativa Civil para la familia y los derechos del niño presentó ante la Asamblea Nacional algo más de 32 mil firmas, para lograr un referéndum sobre el Código de Familia. Recordemos, que el código aprobado por la Asamblea Nacional permite la adopción del hijo biológico por la pareja heterosexual y redefine el concepto de familia. El jueves 23 de junio el Consejo de Estado rechazó el veto, con lo cual la Iniciativa civil comenzó a reunir firmas para iniciar el procedimiento del referéndum. En cuatro días recibieron el apoyo de 32.168 personas que firmaron la petición, aunque alcanzaba con 2.500 firmas para avanzar con la consulta popular. La Iniciativa espera que la gente, ante un posible referéndum, privilegie los derechos del niño, es decir, el hecho de que un niño necesita padre y madre. (Pág. 1)

EN MEMORIA DE LOS CAÍDOS

Durante la guerra y la posguerra, en los campamentos y en los campos de batalla, han sido asesinados un sinnúmero de vidas jóvenes. Las fosas comunes, de víctimas inocentes, se convirtieron, finalmente, en lugares de peregrinación. El 12 de junio, los eslovenos de Ramos Mejía y San Martín se reunieron en sus respectivos Centros para homenajear a las víctimas; frente a la placa conmemorativa encendieron velas y rezaron por el descanso de las almas. En Slomškov dom conmemoraron a los héroes de la patria con el recitado de poesías, cuyos autores se vieron obligados a tomar las armas en defensa de la nación y la patria. Un grupo de jóvenes dio vida a las canciones de los cuatro poetas - domobranci. En San Martín la lectura de las palabras de quienes pasaron por aquella trágica experiencia y salvaron su vida, llevó a los presentes a la reflexión; el coro de San Martín también participó del homenaje en memoria y gratitud. (Pág. 3)

A REMAR JUNTOS

Los jóvenes del centro esloveno Pristava, de Castelar, nos narran como transcurrió, el 22 de mayo, el encuentro con Claudio Scalese y el padre Franci Cukjati. El objetivo del encuentro era conocer verdaderamente al otro con una mejor calidad de vínculo. Para ello, a través de juegos y diversas pautas, conocieron los siete niveles de comunicación desde la perspectiva de Juan Pablo Berra que plantea una comunicación más profunda con uno mismo y con los demás. La actividad de cierre posibilitó la confianza en la otra persona que acababa de conocer desde otros niveles y saber, que si el trabajo es en forma conjunta se pueden construir más y con mejores resultados. Es decir, hay que remar hacia el mismo objetivo para continuar con las organizaciones juveniles y con ellas construir un futuro. Uno de las propuestas concretas fue, en el mes de junio, proyectar el documental "Otroci iz Petrička" y reflexionar seriamente sobre lo visto. (Pág. 3)

LA COMEDIA VOLVIÓ A ESCENA

Tras nueve años de ausencia en el escenario del centro esloveno de Lanús, su grupo de teatro, regresó a las tablas el sábado 18 y domingo 19 de junio. Esta vez se presentó con la comedia "El enfermo imaginario" de Molière bajo la dirección de Marko Pallota. Este acontecimiento fue gratificante para el público que estuvo presente en las funciones y para los actores que disfrutaron sobre el escenario. El cronista afirma, que fue un verdadero acierto de Marko elegir esta comedia como la primera experiencia como director en el escenario esloveno, donde se mostró muchas veces como actor. La obra se desarrolló en un buen *tempo*, algo muy importante para la comedia. El director realizó un atinado análisis psicológico de cada personaje, con el cual pudo darle, a cada uno de ellos, los gestos apropiados. Conformó un muy buen equipo, lleno de talentos, de los conocidos y de los descubiertos por el público, gracias a esta comedia. (Pág. 4)

GOBIERNO ESLOVENO

El lunes 27 de junio las tres ministras del partido Zares, que formaba parte de la coalición gobernante, presentaron su renuncia y con esto el partido pasó a formar parte de la oposición. De este modo, quedan en el gobierno los partidos SD y LDS, presididos por Borut Pahor - el actual premier esloveno - y Katarina Kresal quienes, tras una reunión, acordaron que siguiendo un proceso calmo, se llegará a las elecciones anticipadas. (Pág. 1)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Znidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com Za Društvo ZS: Franci Znidar / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Jerej Tomazin, Pavel Brula, Katica Kovač Dimnik, Štefi Leber, Marjanka Ayerbe Rant, Martin Sušnik in Marko Čeč. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 350.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 455.-; beli papir, \$ 560.-; Bariloche, \$ 410.-; obmejne države Argentine, 175.- US dol.; ostale države Amerike 190.- US dol.; ostale države po svetu, 200.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 135.- US dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavce-Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-Splošna odontologija-Belgrano 123, 6. nadst. "4"-Ramos Mejija-Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402-Tel. 4 3 8 2 - 1 1 4 8 - 1 5 - 4 0 8 8 - 5 8 4 4 - mariana.poznic@gmail.com

Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil., delav., trg. tožbe; pogod., neprem. razpr.; dedišč., zapušč.

Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-6362; Tor/čet 15. do 19.
 S. Justo: Perú 2650; 3969-6500; Pond/sred/pet 15. do 19.
 mravnik@telecentro.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar-Sucesiones-Contratos-Familia-Comercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejija. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683

e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OSEBNE NOVICE

Nov diplomant

Dne 24. maja je na Universidad Austral dokončal študije **Jože M. Rožanec** in postal inženir informatike. **Novemu diplomantu želimo obilo sreče!**

Smrt

V Villa Ballester je umrl **Alojzij Arko** (86). **Naj počiva v miru!**

Slovenija - 20 let turizma

Zanimivo je ob 20-letnici pogledati na Slovenijo tudi kot na turistično destinacijo. Kako bi si vi odgovorili na večno vprašanje: Ali Slovenijo dobro poznate? Ob tem vprašanju so na radiu Ognjišče izpeljali pogovor s predstavnimi osebnostmi na tem področju. Vsi strokovnjaki so se strinjali, da Slovenci radi potujemo in odkrivamo neznane kraje, a da se premalo zavedamo bogastva in naravnih danosti, ki jih ima naša domovina.

Direktor Direktorata za turizem in internacionalizacijo na Ministrstvu za gospodarstvo Marjan Hribar je menil, da Slovenci zelo radi potujemo, bodisi po Sloveniji bodisi po tujini. „Mislim, da je zelo pozitivno, da smo odprti in želimo v svet, saj je to dobro za naš širši razvoj. Vendar morda premalo resnično poznamo raznolikost in lepote te naše države, ampak podobno velja tudi za prebivalce drugih držav. Mislim, da smo v teh naših prizadevanjih in prepričanjih ves čas opozarjali tudi na to, da je treba komunicirati tudi na slovenskem trgu, za kar namenjam določena sredstva.“ Za promocijo slovenskega turizma je namreč v letošnjem proračunu namenjenih okoli 10 milijonov evrov.

Slovenski turisti predstavljajo približno 40-odstotni delež v turističnem prometu Slovenije. „Vse možnosti in prilžnosti turizma v Sloveniji zagotovo še niso povsem uresničene“, je dejala direktorica Slovenske turistične organizacije Maja Pak. Prepričana pa je, da prihodnost slovenskega turizma ni v razvoju masovnega, temveč butičnega turizma, ki temelji na največjem bogastvu, ki ga Slovenija ima, to je neokrnjena narava. V Sloveniji imamo tudi štiri evropske destinacije odličnosti: „To so tiste destinacije v Evropi, ki se razvijajo po načelih trajnosti na gospodarskem, okoljskem in družbenem področju - in sicer dolina Soče, Solčavsko, reka Kolpa in Idrija.“

O Ljubljani kot osrednji turistični destinaciji in njenih znamenitostih so se pogovarjali z direktorico Turizma Ljubljana Barbaro Vajda. Poudarila je, da je prestolnica, ki jo zlahka prehodimo peš. O glavnih motivih mesta je dejala, da je Ljubljana „zmajevno mesto z Zmajskim mostom, potem so tu tržnica, seveda Plečnik in njegove mojstrovine, Ljubljanski grad in Ljubljaniča“. Na te motive se naslanja tudi turistična ponudba.

Da bi bilo „lepo od nas, da se naučimo Slovenijo dojemati kot nekaj, o čemer se moramo učiti“, pa je opozoril Mišo Mrvaljevič z vodilne slovenske turistične agencije Kompas. Kajti, kot pravi, se nam zdi, da že vse vemo. „Sploh ne bi dvomil v lepoto Bleda, Kranjske Gore, Portoroža ali Lipice in recimo Postojnske jame. Ampak teh pet krajev je tisto, kar Slovenci vemo, da imamo. Nihče pa skorajda ne pozna grada Pišce pri Krškem, redko kdo se spomni na Kostanjevico, vsi pozabijo na Belo Krajino ... Že ko tujcu razlagamo o nečem, se običajno zelo čudi, koliko stvari lahko Slovenija ponudi.“

OBVESTILA

SOBOTA, 2. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
„Café Concert“ v Slomškovem domu.
NEDELJA, 3. julija:
Proslava šolskih otrok

na čast sv. Alojziju, v Slovenski hiši.

SOBOTA, 9. julija:
ZSMŽ Slovenske vasi vabi žene in dekleta, pa tudi može in fante, na predavanje psihologinje Lic. Silvije Bratuž o temi „Kakšni smo“ (Cómo somos), ob 18. uri v prostorih Hladnikovega doma.

NEDELJA, 10. julija:
Mladinski dan v San Martinu

Srebrna sv. maša g. Tonija Bidovca, ob 10.30 uri v Slomškovem domu.

TOREK, 19. julija:
Redna seja odbora Zedinjene Slovenije

SOBOTA, 16. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 21. julija:
ZSMŽ San Martin bo imela mesečni sestanek v Domu ob 16. uri. Govoril bo g. Franci Markež o romanju po Sveti deželi. Vsi lepo vabljeni!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

29. junij 2011

1 EVRO	1,43 US dolar
1 EVRO	1,41 KAD dolar
1 EVRO	5,96 ARG peso

SLOVENCİ IN ŠPORT

NOV ZAGON POD LJUBLJANSKIMI KOŠI

Potem ko je vodstvo ljubljanskega košarkarskega kluba Union Olimpije sporočilo, da bo v naslednjih treh letih trener zmajev spet Sašo Filipovski, se je slovenski strateg že vrnil v domovino in se predstavil javnosti. Kot glavni cilj si je v prihodnosti zastavil močno in ambiciozno, a tudi srčno Olimpijo.

Za košarkarski klub Union Olimpija Ljubljana je bilo leto 2010 odlično. V košarkarskem žargonu je bila Olimpija v minulem poslovnem letu najbolj uspešna v skoku, saj ji je uspelo sanirati dolgove za dve tretjini, ti so se s 4.234.292,70 evrov zmanjšali na 896.515. Klub se je poleg tega tudi uradno preselil v dvorano v Stožicah.

BLOUDEK IMA SPET SPOMENIK

Po skupščini Olimpijskega komiteja Slovenije (OKS) so v Ljubljani odkrili doprni kip inženirja Stanka Bloudka, doslej edinega slovenskega člana Mednarodnega olimpijskega komiteja (Mok), športnika, trenerja, projektanta športnih objektov in športnega organizatorja. Doprsni kip, ki je delo akademskega kiparja Mirsada Begiža, bo stal v Tivoliju, pozneje pa ga bodo predstavili na stalno mesto. Prvi spomenik Bloudku so namreč ukrali.

Podelili so tudi častni znak OKS Petri Majdič in Primožu Peterki, ki sta letos sklenila bogati športni karieri.

ATLETINJA NATAŠA URBANČIČ

Atletinja Nataša Urbančič, članica atletskega društva Kladivar iz Celja, je umrla v 66. letu starosti. Urbančičeva je na evropskem prvenstvu leta 1974 v Rimu v metu kopja osvojila bronasto odličje (61,66 m). Na olimpijskih igrah leta 1968 v Ciudad de Mexico je zasedla šesto mesto, leta 1972 v Münchnu pa peto. Urbančičeva je bila v letih od 1969 do 1974 kar šestkrat zapored izbrana za slovensko športnico leta, leta 1974 je za vrhunske športne dosežke prejela tudi Bloudkovo nagrado.

NOV KLUB ZA UDRİHA

Košarkarsko moštvo Milwaukee Bucks, ki nastopa v severnoameriški košarkarski ligi NBA, je v svoje vrste pripeljalo tri nove igralce. Med njimi je tudi slovenski igralec Beno Udrih, sedaj že nekdanji igralec Sacramento Kings. Udrih je lansko sezono za kralje odigral 79 tekem, v povprečju pa je dosegel 13,7 točke, 3,4 skoka, 4,9 podaje in 1,2 ukradene žoge na tekmo. Udriha je leta 2004 kot 28. igralca izbral San Antonio Spurs, z ostrogami pa je v treh sezonah osvojil tudi dva šampionska prstana. Leta 2007 se je kot prosti igralec pridružil Sacramentu.

VZDRŽLJIVOST NA KOLESU

Slovenski ultramaratonski kolesar Marko Baloh je na vzdržljivostni kolesarski dirki po Ameriki Raam 2011 končal na tretjem mestu. Za pot prek ZDA je potreboval devet dni, dve uri in 59 minut. Zmagal je Avstrijec Christoph Strasser (osem dni, osem ur in šest minut) Triinštiridesetletni Baloh je na Raamu leta 2008 med dvojicami zmagal s Tomažem Perčičem, skupaj pa je na dirki, ki s 4810 kilometri dolgo traso poteka od zahodne do vzhodne obale ZDA, tekmoval šestkrat. Leta 2009 je bil tretji. Največ zmag na dirki ima pokojni Jure Robič, ki je slavil petkrat.

DRUGI USPEH PETRE RAMPRE

Slovenska teniška igralka Petra Rampre je osvojila še drugi turnir ITF z nagradnim skladom 50.000 dolarjev. Po zmagi v Raleighu je slavila še v Bostonu, pred dvema tednoma pa je osvojila tudi 25.000-dolarski turnir v El Pasu. V finalu turnirja v Bostonu je s 6:4, 5:7 in 6:4 premagala Ukrajinko Tatjano Lužansko, 192. igralko z lestvice WTA. Rampretova je v zadnjih 16 nastopih na turnirjih ITF zabeležila kar 14 zmag in le dva poraza. Če bo sezono tako nadaljevala, lahko računa tudi na uvrstitev v kvalifikacije za odprto prvenstvo ZDA.

Nova mis Slovenije

Lana Mahnič Jekoš je bila izvoljena kot nova mis Slovenije in bo zastopala našo državo 6. novembra na svetovnem izboru v Londonu. Lento prve spremljevalke je prejela Tjaša Vezjak, tretje mesto pa je osvojila Ana Žigante. „Proslavila bom s starši, družino in prijatelji, potem pa me verjetno čaka veliko dela, ki se ga že veselim. V svetu mode si želim delati, vedno sem si, tako da sem zelo zadovoljna.“ Lanini starši so diplomati, tako da je dekle rojeno v Ameriki, živela pa je tudi v London in Egiptu, tako da se svetovnega izbora ne boji.

„Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.“
 (Luka 21, 33)

Vsem znancem in rojakom sporočamo žalostno vest, da nas je za vedno zapustila naša draga mama, stara mama in prababica, gospa

Kati Potočnik, roj. Košir

25. novembra 1921 — 19. junija 2011

Najlepše se zahvalimo patru dr. Alojziju Kukovici za podelitev svetega olja in pripravo na odhod k Gospodu; č. g. Janezu Pintarju za molitve ob krsti. Hvala tudi Slomškovega domu in Rožmanovemu domu ter vsem rojakom, ki ste jo prišli kropiti in molili za pokoj njene duše.

Žalujoci:

otroci **Lučka, Ani, Marko, Eli** in **Rudi** z družinami, družina **Košir** in ostali sorodniki.

Buenos Aires, Slovenija, Avstrija, Nemčija, Švedska in ZDA.

Maša zadušnica za rajno gospo Kati Potočnik, bo v nedeljo 3. julija ob 9. uri zjutraj v Slomškovem Domu v Ramos Mejija.